

Співоча дипломатія:

колядки українською у Любліні й Варшаві
Хор «Токатіна» – діти з другої рівненської музичної школи – на Водохреще повернувся з Польщі. Погостювати їх до себе запросили давні друзі, дитячий хор «Ля музика» з шістнадцятої люблінської гімназії.

Два хори – український і польський – на відстані підготували спільну зведену програму, й співали-славили народження Христа не тільки мовами обох народів, а навіть зведеним великим хором.

Гостини випали на сильні снігопади, громадський транспорт у Любліні стояв через замети, то діти пішки обходили ціле місто, й побачили його красу не через вікна автобуса. Рівняни разом з гімназистами співали коляду в костелі святої Ядвіги та в Люблінському архікафедральному соборі. Скрізь їх слухали із невідомою вдячністю, багато хто – зі сльозами на очах.

– Нас вразила духовність, із якою поляки зустрічають дні Різдвяних свят, – розповіли керівник хору «Токатіна» Маргарита Грицюк і концертмейстер Мирослава Сташук. – Дітей захоплювала святкова атрибутика – на вулицях, в гімназії, костелах, у музеях Любліна й Варшави. Незвичні, незліченні сяючі ялинки, янголи, казкові олені. Ми побували в музеї Шопена. Та відведених на це півдня для юних музикантів було замало. Хотілося потрапити й до наукового центру імені Коперника. Всього не передати, та найголовніше, що ця поїздка дуже надихнула хор на працю і творчість.

Дзвінкоголосих виконавців «Токатіни» у Польщі слухають не вперше. Бували діти також у Німеччині і Франції, Білорусі та Литві, а кілька років тому – в Росії. Такі поїздки – більше, ніж концертні тури. Це саме та народна дипломатія, яка сприяє порозумінню між народами. Й вона завжди була сильніша, ніж візити офіційних делегацій.

Сергій ШИКАРЕНКО